

FŐVÁROS.

— **Semmi sem marad meg emlékek a régi Tabánból.** A közművelődési bizottság ülésén Petrováczy Gyula felszólalása kapcsán fölmerült az a gondolat, hogy az ujjáépítésre váró Tabán egyes épületeit, vagy egy festői, romantikus emlékekkel átszőtt részét meg kellene őrizni eredeti formájában az utókor számára. Ennek a gondolatnak a gyakorlati lebonyolítása érdekében pénteken a városrendezési és a közművelődési bizottság tagjainak részvételével helyszíni szemle volt a Tabánban. Bejárták az egész Tabánt és hosszas fontolgatás után arra az elhatározásra jutottak, hogy nincsen a régi Tabának egyetlen olyan részlete sem, amely akár a várostörténeti, akár kulturhistóriai, vagy egyéb szempontból olyan lenne, amit érdemes megtartani és amiért az ujjáépítési terveket érdemes lenne megbolygatni. A bizottság nemcsak az egyes utcarészletekre volt figyelemmel, hanem alaposan megsejmelte az egyes házakat is, amelyek megőrzése

szóba kerülhetett. Megállapították, hogy a Tabán legöregebb háza is alig idősebb száz évesnél és hogy semmiféle olyan emlék nincs a halálra ítélt városrészben, amit a későbbi nemzedékeknek át kellene menteni. Mindössze annyi engedményt tettek, hogy fölkérjük a közmunkatanácsot arra, hogy majdan az új Tabán utcáinak elnevezésénél legyenek tekintettel a régi, romantikus hangzású utca nevekre, hogy legalább ezek őrizzék meg a török hódoltság utáni időkből visszamaradt és most eltűnő hepehupás kis utcák emlékét.

P.H. 1932. máj 24

Tabánt lebontják.

Apró kis utcák, zegzugok,
Repkény kis kocsmák udvarán:
Tabán!

Nemsoká él már — hire jár —
Bontják s építik majd talán,
Tabán!

Volt egyszer egy budai nyár,
Esti séták, szép kis babám . . .
Tabán!

A sorsunk egy . . . nem soká tart már
Unalom, csöndesség, magány:
Tabán!

Farkas Imre.